

Dezső Márton

A némaság kilencvenkét napja

Gesualdo kivágta az erdőt
Azt mondják egymaga három hónapig
Hajnalban kelt pedig nem volt szokása
Az egész völgy recsegett, csattogott.

Nem zenélt, nem írt, nem szólt senkihez
Gesualdo három hónapig
Azt mondják megszállta az Ördög
És nem ereszti, amíg egyetlen fa is áll.

Estére fürdővizet készítettek neki
Kedvenc fogásai várták az asztalon
Majd reggel látták, nem nyúlt semmihez
Gesualdo és keresztet vetettek.

A madarak elhagyták a völgyet
Volt, aki megőszült szolgálói közül
Mire Gesualdo végzett azt mondják
Férgek hemzsegték mindenütt.

Poltergeist

Elöttem élet: a mások élete
Útmutató emberi létállapothoz
Tarts balra, azaz ne kanyarodj jobbra
Mire rájöttem, bejártam a várost.

Útvonaltervező, ha magyarosítják
beállításait, kerülöm a fizető szakaszt
Áthajtok, ha kell a tű fokán is
Csak hogy estére hazaérjek végül.

A hűtő nyitott ajtajában vacsorázom
Fényhez rendelt jelzőimet rangsorolom
Hűlő szívvel a ledsütötte sávban
Akár egy jelenés mindegy ki előtt.

kilgore

mint a laikus parázna
aki Istentől parázna
ha hinné

vagy akár a korrump vámos
százalékát az oltárhoz
elvinné

legyenek bármilyen bátrak
ha feldörögne a látlak
az égben

itt mindenki szétszaladna
kezdődne a régi mantra
de én nem

tudtam vagy nem így akartam
csak hát pénztár és a paplan
ügyében

tisztán látni igen nehéz
tisztán látná aki lenéz
s megnevez

a jóban amennyi rossz van
éppen annyi jó a rosszban
így megy ez

Poszeidón

Irigyli az embert,
akárcsak istentársai,
és mióta az Öreg Barát, Odüsszeusz elment,
nem szólnak semmiről sem álmai.

Halak, bálnák, delfinek,
és persze az egyre bátrabb ember;
már nem az, ami régen volt, hideg-
kék hullámsír a tenger.

Prológus egy kontinens gyarmatosításához

Kafka nyomán

jaguárok nyalják fel
az áldozatok vérét amit
a papok az isteneknek szántak
éhes csapatokban jönnek
része lesz a szertartásnak

a szomszéd faluban – azt mondják –
már embereket ölnek
barna kezekben csattognak a fejszék
a fák az emberekre dőlnek

más a dzsungel szívében
indák tapadnak a falhoz-
gyereket marnak meg és
háztetőkön ugrálnak a majmok

csak a férfiak mennek le
a völgybe vízért
a kutak kiapadtak
riadtan mesélik lábukra mutatva
hogy éles foga nőtt az eddig
békésen úszkáló halaknak